

چنانچه این آب با چیز دیگری درهم آمیخته شد، آن چیز هم نجس می‌گردد. همچنین وضوء گرفتن به آبی که از درخت یامیوه‌ای خارج شده باشد صحیح نمی‌شود.

خواه این آب بدون فشردن خارج گردیده باشد، یا با فشردن بیرون آورده شده باشد.

همچنین طهارت حاصل نمی‌شود به آبی که طبع آن با پختن از بین رفته باشد، همچون آب گوشت و نوشابه‌ها^(۱).

حکم آبی که چیز پاک‌ی با آن در آمیخته است

اگر چیز پاک‌ی چون صابون، آرد و زعفران به آب درهم آمیخت، و این چیزی که به آن در هم آمیخته بود بر آب غالب نبود، پس آن آب پاک است و طهارت به آن حاصل می‌شود.

اما اگر آن چیز بر آب غالب گردید، به اینکه آنرا از رقت و سیالیت آن خارج ساخت، پس آن آب پاک هست و لیکن وضوء گرفتن به آن صحیح نمی‌شود. اگر رنگ و مزه و بوی آب بر اثر درازی مدت ماندن آن تغییر کرد، پس آن آب پاک است و طهارت به آن حاصل می‌شود.

اگر به آب چیزی درهم آمیخت که از آن در غالب اوقات جدا نمی‌شود؛

۱- طبع آب؛ همانا عبارت است از رقت، سیالیت و سیراب ساختن.

همچون خزه^(۱) و برگ درخت و میوه، پس این آب پاک است و طهارت به آن حاصل می‌شود.

اگر به آب چیز مایعی در هم آمیخت که برای آن دو صفت بود، همچون شیر - که دارای رنگ و مزه است و بویی ندارد - پس دیده می‌شود؛ اگر چنانچه بر آب یک صفت از آن دو صفت آشکار گردید، حکم به این می‌شود که آن آب مغلوب است، پس وضوء گرفتن به آن جواز ندارد.

و اگر به آب چیز مایعی در هم آمیخت که برای آن سه صفت بود، همچون سرکه، پس اگر دو صفت از اوصاف سه گانه آن بر آب آشکار گردید، آن آب مغلوب گردیده است، و بنابراین وضوء گرفتن به آن جواز ندارد.

و اگر به آب چیز مایعی در هم آمیخت که برای آن صفتی نبود مانند آب مستعمل^(۲)، و آب گلی که بوی آن از بین رفته است^(۳)، پس معتبر در آن غلبه با وزن است، پس اگر دورطل^(۴) از آب مستعمل بایک رطل از آب خالص در هم آمیخت، وضوء گرفتن به آن جواز ندارد.

و اگر یک رطل از آب مستعمل با دو رطل از آب خالص در هم آمیخت، وضوء گرفتن به آن جواز دارد.

۱- خزه: سبزی‌ای است که بر روی آب دیر مانده شکل می‌گیرد.

۲- آب مستعمل پاک است، نجاست به آن زائل می‌شود ولیکن طهارت حکمی به آن حاصل نمی‌شود.

۳- آب گل پاک است، نجاست به آن زائل می‌شود ولیکن طهارت حکمی به آن حاصل نمی‌شود.

۴- وزن هر رطل دوکیلو ونیم (چهار سیر ونیم سنگ هشت پول) است.

احکام آب پس خورده

آب پس خورده: آبی است که در ظرف باقی مانده است، بعد از آنکه انسان یا حیوانی از آن آشامیده است.

و برای آب پس خورده احکامی است که با اختلاف حیوانی که از آن آشامیده است مختلف می شود، یعنی:

۱- آب پس خورده آدمی پاک است و طهارت به آن حاصل می شود، به شرط اینکه در دهان آن اثر نجاست نبوده باشد، چه این آدمی مسلمان باشد یا کافر، و چه پاک باشد یا جُنُب.

همچنین پس خورده اسب پاک است و طهارت به آن حاصل می شود، بدون کراهت.

به همین گونه پس خورده حیوانی که گوشت آن خورده می شود پاک است و طهارت به آن حاصل می شود، بدون کراهت - مانند پس خورده شتر و گاو و گوسفند.

۲- پس خورده گربه پاک است و لیکن وضوء گرفتن به آن تنزیهاً مکروه می باشد؛ اگر چنانچه آب مطلق موجود بود، و پاک بودن آب نیز مشروط به آن است که در دهان گربه اثر نجاست نبوده باشد.

همچنین پس خورده پرندگان وحشی مانند لاشخور و زغن^(۱) پاک است،

۱- این در صورتی است که در دهان آن نجاست نبوده باشد، اما اگر چنانچه در دهان آن اثر نجاست بود پس آن آب

نجس می شود.

ولیکن وضوء گرفتن به آن مکروه می باشد.

به همین گونه پس خورده حیوانی که در خانه ها ساکن می شود؛ همچون موش، پاک است و لیکن وضوء گرفتن به آن مکروه می باشد.

۳- پس خورده قاطر و الاغ پاک است - بدون شک - و لیکن آیا وضوء گرفتن به آن صحیح می شود یا خیر؟ در این مسأله شک واقع شده است، پس اگر چنانچه وضوء گیرنده آبی غیر از آن نیافت به آن وضوء گیرد و بعد از وضوء گرفتن تیمم هم بنماید، سپس نماز بگذارد.

۴- پس خورده خوک نجس است، و طهارت به آن حاصل نمی شود.

همچنین پس خورده سگ نجس است، و طهارت به آن حاصل نمی شود. حیوانی که پس خورده آن پاک است عرق آن نیز پاک است، و حیوانی که پس خورده آن نجس است عرق آن نیز نجس است.

احکام آبهای چاه ها

اگر در چاه نجاستی افتاد - هر چند اندک - مانند قطره خون یا قطره شرابی، در این صورت بیرون کردن آنچه که در چاه از آب هست، لازم می باشد.

اگر در چاه حیوان نجس العینی چون خوک افتاد، پس بیرون آوردن آنچه که در چاه از آب هست، لازم است، چه خوک در چاه مرده باشد و چه زنده بیرون آورده شده باشد، و چه دهان آن به آب رسیده باشد یا نرسیده باشد.

اگر در چاه حیوانی افتاد که نجس العین نبود و لیکن پس خورده آن نجس بود، پس بیرون آوردن آنچه که در چاه از آب هست لازم است.